

ДІЛО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринок 10., II. пов.

Конт. пошт. шпанд. 26.726

Адреса тел. „Діло-Львів“.

Число телефону 565.

Рукописів редакція не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно 5— К.
чотирьохмісячно 15—
піврічно 28—
щорічно 50—

у Львові (без доставки):

місячно 4— К.
чотирьохмісячно 12—
піврічно 22—
щорічно 44—

в Німеччині:

місячно 28— М.
щорічно 56—

За зміну адреси платять ся 50 с.

Ціна оголошень:

Реклама в першому номері кожного тижня коштує 60 с. в місяць. 1 л. в місяць 1.50, в кварталі 3.50, в півріччі 6.50, в році 12.00. Ціна за лінійний сантиметр. Ціна за лінійний сантиметр. Ціна за лінійний сантиметр.

Один примірник поштою у Львові 16 с. на провінції 20 с.

Видас: Видавничий Опікун „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, 16. січня 1918.

Та ще Появки хотять, се нікого не дивує.

Тим взаємніше, коли візьмемо відношення УПР. до кабінету д-ра Зайдлера. УПР., відколи назвала зв'язки з кабінетом д-ра Зайдлера, веде супроти нього політику як найбільш ялітнішу. Здержала ся від голосування при бюджетній провізорії. Абсентувала ся в кватерній депутатів і взагалі не робила правительству трудностей в критичній для правительства і монархії справі відношення до Угорщини. Не брала участі в дебаті, яка вела ся в військовій комісії австрійської делегації, — отже в комісії, яка має рівнозначне значіння з комісією заграничних справ, — в дебаті, в якій цілий ряд беідників, між ин. і речник польського кола Даугем, обговорювали військову політику підчас війни, політику, про яку заступники нашого народу могли би також — дуже багато сказати. Ще більше, в означенню цілий нашій національній політики УПР. з огляду на своє становище до правительства і до держави обмежила ся на само тільки теоретичне означення того, що безперечно є найвищим ідеалом цілої української

нації, ставлячи натомість практичні постулати в рамках повної льояльності для правительства і для заступленої ним державности. Коли ж на Надзвичайнім Народнім З'їзді появилася думка, щоб у сій переломовій хвилині виставити одио-одійське домаганє, яке ясно означало би найвищу українську національну ціль, президиум УПР. з цілою проречистістю аргументів виступила проти такого ставлення справи — безперечно дуже небажаного для правительства па. Зайдлера і Черніна.

Словом, відношення УПР. до кабінету д-ра Зайдлера, до австрійської держави і до Габсбургської монархії є з державного становища без вахиду: першу часть формули „до ut des“ вживляє УПР. як найбільш ялітніше. Та як відповідно правительство другу часть сєї формули?

Наведені факти говорять про се — думаємо — великим голозом...

Цілий український нарід повинен стати до оборони свого національного життя, щоб відперти ту небезпеку, яка грозить йому від веденої під протекторатом кабінету д-ра Зайдлера акції „ратівана“ Східної Галичини для Польщі.

За прилученє Східної Галичини до Польщі.

Злочинні форми польської агітації.

Львів, дня 16. січня 1918.

З різних повітів Східної Галичини — між ин. з жидачівського, бучацького, стрийського, драгобицького — доходить до нашої редакції усті і письмениі денесеня про ті злочинні, протизаконні спосєби, яких хопила ся польська політика в своїй агітації за відерванє цілої Галичини, отже й Східної, із звязи австрійської держави і за приділенє її до майбутньої держави польської. Политичну оцінку сєї агітації тай політичні висновки з факту, що вона сміє в білий день у таких формах виявляти ся, подали ми внаше. Тут із ряду листів і доносєв наводимо один: змієт його характеризує методи польської агітації, які в усіх інших східно-галицьких повітах приміюють ся майже стереотипово.

Пише нам кореспондент з Бучаччини: Девідую ся від мнєгах жєвнівріє і стрільців, які були на відпустці в своїх родинних сторєнах, що розвинули живу агітацію по наших повітах за прилучєнє Східної Галичини до Польщі. Збираючи вєчнну позичку чи асекурацію, вони заразом майже насильно підписують наших сєлян на пєтиціях, що буцім то вони бажають прилучєнє Східної Галичини до Польщі!

Вони ставлять таке питанє сєлянину:

„Як ти хочєш — чи щоб Галичину прилучити до Польщі чи до Росії, до Москалів? Бо иншого виходу нємає, при Австрії Галичина нє може остатись!“

Разумієть ся, наш сєлянин будучи між молодом і клєпалом — зі страхєм відповідє, що нє хоче до Москалів, бо боїть ся, щоб і зараз жандарми нє арєштували його за державну зраду.

Таких хитрих і підлих способів іміли ся Ляхи!

Чому вони нє питають нашого сєлянина: „Чи хочєш, щоб Галичина належала до Австрії чи до Польщі, або до Польщі чи до України?“

Тоді певнє Ляхи-пєсіпаки пєчули б що инше...

І таким підлим, підступним террорєм зібрані пєтиції наваживляє польська політика повєсти до Відня і вивєсти пєред європейським світ — в часі, коли кінч самоозначєнє народів лунає по цілій Європі!

Ні! Нивашє польська політика вжє власти нє може!

Осередні держави і Україна.

Засаднича згєда що до будучих політичних звєрєнєнє: — Переговори про господарські питанє. — Большевики і українська делегація.

(Тяб.) Відєнь 16. січня 1918.

Урядово доносєть з Берєста 15. січня:

З причини недиспозиції міністра заграничних справ гр. Черніна відбули ся на нині заповіджені до вірочної наради з українською делегацією в приватнім помешканю міністра. Розмова, яка тривала п'ятора години і в якій взяла участь також повна німецька делегація, довела до засадничої згоди що до питань про будучі політичні відношення між осередними державами і Україною буде імовірно означати рїшуючий крок вперед. На явтрїшний день назначєно продовжєнє довірочних нарад в справах господарських. По покінченю довірочної пригоговляючої виміни ду-

мох з українською делегацією, якого надіють ся в короткім часі, відбудуть ся подібні наради.

(Навєс) Петроград, 11. січня 1918.

Урядова большевицька „Правда“, доносячи про згєду петроградського правительства на участь української делегації в переговорах у Берєстє, означєє, що російська й українська делегація умовила ся, чтобы згідно обговорювати всі питанє, які впливають муть з переговорів.

Росія соціалістичною рєпубликою?

АМСТЕРДАМ. (Тяб.) „Allgemden Handelsblad“ доносєть на осєнєві звістки з Лондону, що большевики задумують поставити в п'ятницю ультимат до констатуанти, що Росія проклямуєть ся соціалістичною рєпубликою, а всі землі підлягають автєшєнєю Совіти попирають правительство.

Так збираєть ся в Східній Галичині, між українським населєнєм, підписи на пєтиціях за прилучєнє Східної Галичини до Польщі, щоб сї пєтиції служили політичним знярядєм для політики польського кола.

Зі становища сєї акції „ратівана“ Східної Галичини для Польщі треба оцінювати також те, ше тєлєр робить ся в справі управи м. Львова. Правительство — отже знов як відповідуючі чинники гр. Гуйн і гр. Тоггенбург — рїшило рєзєрвирити прибічну Рєду м. Львова до числа 100, так щоб вона була сурєгатом міської Ради. В сій справі вєдо вонє переговорили з усіма політичними групами, які репрезєнтують населєнє м. Львова, — тільки одних Українців хочє поставити пєред довершєним фактєм, заявляючи, що признає їм на 100 всєгє 6 членів Ради, і то іменованих самовільно без зєрозумія з представництвом Українців.

До сього додати треба, ше ся нємає прибічна Рада має бути іменована так, чтобы вдоволила всі політичні групи; в сій цілі переступаєть ся граници виборчого цензу і покликать ся до неї також представників тих суспільних груп, які виборчого цензу нє мають, прим. соціалістичних демократів.

З огляду на все же питанє, що означєє тих 6%, українських членів прибічної Ради? Виборчим цензом правительством прикривати єн нє може, бо іменованє — на вибєри, а пєн тїм в іменованю вонє само виборчий ценз переступає. Кєди отжє ієвєдуєть ся прибічну Рєду таким способом, щоб вона була сурєгатом тіла, вибраного загальним голосуванєм, то що значить признавати 10 прєзєнтєвому українському населєню м. Львова 6-процентєвє заступництво? Чи нє є се проста зєруга над правєм українського населєнє в столиці старинного українського галицького володимирського кєролівства? Річ ясна: Польки хотять мати єнуціацію прибічної Ради м. Львова за прилучєнє Східної Галичини до Польщі, отжє склад Ради має бути такий, щоб українські члєни Ради нє могли сєї єнуціації єслабити.

Дальші переговори в Берестю.

Німецька відповідь. За свободу самоопрацювання. — Означені території Польщі, Курляндії і Литви. — Народне голосування.

(Тоб.) Відень, 16. січня 1918.

Доносять урядово з Берестя від датою 15. січня.

Вчора пополудни відбули ся наради німецько австрійської комісії про територіальні питання. Державний секретар Кільман заявив, що союзні правительства рішили на формульовані пропозиції російської делегації дати також сформульовані відповіді. Поодинокі матерії будуть подрібно обговорені і опісля їх редакцію переведуть для членів переговорюючих делегацій: один з німецько австрійської сторони, другий з російської. Коли би між ними були ріжнші, то їх оба янвоє сплинуть в обох сторіннім порозумінню.

Опісля союзників у своїй відповіді перейшли до речі самої, заявляючи, що російські пропозиції щодо улагодження відносин з зайятих областей є не до прийняти. Проте союзні делегації є готові ще раз висловити свої погляди в справі, щобби все таки довести до компромісу.

Про одну частину зайятих областей говорять в устуні і. німецького пропозиції. Проте матерію не має більше розправити. Питання про ті області, які тепер ведуть самостійно державно жити, слід би розв'язати по таким стадіям: зоба від закінчення мира в Росію до покінчення російської демобілізації; час між російським і загальним миром; час переходової стадії для нових держав і дефінітивна стадія, в якій ті держави організують свою державність.

Треба ще раз відмітити, що осередні держави до закінчення мира в Росію будуть мусяти з іншими противниками вести війну. Супроти російської делегації заявляють союзні представники вдуго, що вони вважають тепер рішні органи нових державних формацій влоанні управлінням до того, щобби вони висловлювали погляди широким кругам населення. Велику вагу для повстання державної особовости має рішене вишнього трибуналу у Вашингтоні в 1808 р., де сказано, що провозається суверенні права Сполучених Держав візанійної Америки від дня проголосшення їх незалежності себ-то від дня 4. червня 1776, зовсім незалежно від прийняття тої незалежності Англією в договорі з 1782 р.

Союзні делегації зриваються до відзнаки знову російського правительства, що вено з факту приналежності зайятих областей до давньої царської держави не виводить ніяких висновків, які би наклали на людиність тих земель які небудуть обов'язки супроти російської республіки та що російське правительство не вимагає, щоб ті землі оставали в державнім зв'язку з Росією. З огляду на те треба би спитати, на якій правній відношенню олірає російське правительство своє право і обов'язок заступати ся за те, щоб тим областям оставлено дійсну свободу Самоопрацювання до крайних границь. Коли однак російська делегація стоїть на становищі, що вона має таке право, то треба довести до порозуміння про всі три точки: в'єростір території, політичні умови для виконання самоопрацювання, переходове правління, форма виявленя волі.

На заміт, що самоопрацюванне прислугує цілим націям, а не їх теперішнім репрезентативним органам відповідають союзні делегації, що також части нації можуть рішити про свою самостійність і відірванне, при чім не кожде граничі окуляції мають бути межами для тих частин. Курляндія, Литва і Польща є національними одиницями; Німеччина і Австро Угорщина не мають наміру анектувати зайятих тепер областей, та приєвловувати їх до прийняття такої чи иншої державної форми. Бажають однак собі і народам зайятих областей свободної руки в заклочуванню всяких договорів.

До другої точки треба заперити, що стягнене війк є воможливе як довго триває війна. Іх число можна однак зменшити до міри, яка потрібна до вдержання жаду. Можна поробити заходи, щобби утворити національну жандармерію. Про поворот евакуованих і втікачів рішала би окрема комісія.

З часом, коли наблизиться загальний мир, можна би виборним заступникам населення дозволяти на спавучаст в співвизнавою адміністративних завдань.

Російське пропозиції про народне голосуванне в зайятих областях являється непрактичним; рішене репрезентативного органу, вибраного на широкій демократичній основі повинно би вистарчити. Нові держави, признані російським правительством, а саме Україна і Фінляндія повстали не дорогою народного голосування.

Ті пропозиції, се остаточно крайні уступки осередних держав. Коли російська делегація має серйозну волю довести до порозуміння, то незай іх уважно розгляне.

Заява Троцького.

Троцький заявив на те, що ся відповідь осередних держав усунула формальні труднощі, викликані бесідою ген. Гофмана, котрому слід зробити увагу, що кождий уряд опирає свою власть на насильстві, поки суспільність складається з ворожих собі клас.

Що до поведеня Росії супроти Румунії й ув'язненя румунського посольства то вонє наступило як репресія за румунські насильства доконувані на російських революційних робітниках і салдатах. В справі конфліктів з Україною, котрі на жаль ще доси не залагоджені в цілости, підчеркую ще раз, що ті конфлікти ніяким чином і в нічмі не можуть обмежувати права на самозначене українського народу, як не перешкоджали російському урядови, признати самостійність Української Республіки. В справі долі окупованих областей Бачу, що Німці не оглядають ся на те, чи ті області в силі вже тепер, рішати про себе. А ще до рішеня найвишого американського трибуналу, то річ ясна, що ті рішеня дуже часто зміняли ся — відповідно до того, чи Америці треба було розширення області, чи ні. Що до форми дальших переговорів то наперед слід обговорити й рішити все, що нас ріжнить. Війні застерігаю собі докладнішу відповідь на ваші виводи.

Розліа Кільмана.

Кільман взяв в оборону Гофмана, заявляючи, що між ними нема ріжнші в поглядах. Основна ріжниця між поглядами Німців і Російян полягає на тім, що Німці не дуже оглядають ся на теорії й організації будують держави в зайятих областях, а Російни хотіли б там бачити наперед перожнечу, в якій на їх думку повинні повстати нові держави. Неудовіг приступимо до обговорювання подробиць і тоді протягом кількох днів покажуть ся, чи труднощі можуть бути поборені, чи сю пробу треба залишити.

Тавцький

відповів на те, що коли Німці усунуть свої війська з окупованих областей, то се ще зовсім не значить, щоб там повстали перожнечка. Тамошні народи дадуть собі раду самі.

Опісля приступлено до жарад над чотирма точками дневного порядку.

Коли будуть еперожнечні обсаджані області?

Урядово доносять: На засіданню з 15. с. м. домагав ся Троцький допущеня представників народів зайятих областей до переговорів а то в тій цілі, щоб вони доказали слушність своїх претензій до представництва тих народів, якого їм відмежувало російська делегація.

Кільман відповів на те, що й він пристане на пропозиції Троцького, але під умовою, коли російська делегація узнає представництва тих народів за представництва нових держав.

Троцький рішуче спротивив ся сему, заявляючи, що не вважає тих представників висловом волі населеня і супроти того взяв назад своє давніше пропозиції в тій справі.

Кільман заявив на те, що ся ріжниця між обома делегаціями не доведе до розбитя переговорів, а дальші наради в тій справі вже безцільні. Спосіб переведеня всенародного голосуваня в обсаджених областях можна буде устійнити в часі між закінченням мира з Росією й закінченням загального мира, а найвизніше в рік по загальнім мирі. Невиключене й скорше верішнє тої справи, але наперед треба порозуміти ся що до всіх інших свірних справ. На всякий випадок Німці не опорожняють тих областей перед закінченням загального мира.

На тім перервано засіданне до год. 5. пополудни.

По полудни Кільман отворив наради заявою, що рано вола годжено першу точку дневного порядку і тепер слід порішити другу справу, а саме витане, під якими умовами обі сторони признають правосильніми вибори представництва народів в обсаджених областях.

Троцький відповів на те, що наперед мусять нарадити ся над сему справою російська делегація, але вже тепер мусять заявити, що без повороту в рідні сторони етікачів і всіх евакуованих нема що й говорити про вибори. Кільман згодив ся на те усміє і порушив тільки справу виїжкв від тої засади.

Замах на Леніна.

ПЕТРОГРАД (ПА.) Коли Ленін вертав вчора по відрозваженню відліду соціялістичної червоної гвардії, віддано до автомобіля 4 револьверові вистріли, які збидали.

Австро-польська розв'язка вакинена?

(Власна телеграма).

(Т.) Відень, 15. січня 1918.

„Zeit“ доносить, що в Берлії окопано австро-польську розв'язку, а се з сподарських і війскових оглядів. Промисловість околиці Польщі мають бути прилучені до мечини.

(До сеї звістки треба ставити ся з більшою резервою. — Ред. „Діла“).

Наради в парламентах відложено.

ВІДЕНЬ (Тоб.) В парламентарних розв'язках ся воголоска, що засіданне парламенту, заповіджене на 22 с. м. буде відложено. Як причину подають одні несприятливі становища партій, инші становища асиміляції грезять австрою тактикою проти правительства, а причини ревізійні в німецьких парламентах.

† Володимир Федорович

З молодших мало хто його знає. Хоч почесним членом тов. „Просвіта“ і членом лати панів, однак не брав у публічних ніякої участі. Господарив у своїх маєтках Поділля і доживав віку. Раз всего приїхав разом з формізмів в ювілейнім альманаху „Січ“ в 1908 р.

Від вибуху війни оставав під російським наїздом. Помер недавно в столиці Української Республіки, проживши над 70 літ.

Та коли заглянемо до історії нашого родження, знайдемо його імя — що привадило на короткий час — гарне в ній залучило.

По смерті другого голови тов. „Просвіта“, віцемаршала Юліана Лазарівського, обрано його загальним зборів в дні 22. мая 1877 р. третім головою „Просвіти“. Вибирав його на таке почесне становище — сподобався один в сучасних — членів „Просвіти“ — багатим патріота-народовця, чоловіка молодого освіченого в ліберальнім західно європейській дусі, а при тім мастково незалежного і гордо нічим не звязаного. Обнявши по дальший провід зборів, Федорович витримав гарну промову про значінє просвіти для нашого життя.

„Нам Русинам — говорив він між иншим треба передвсім пам'ятати, що скільки голов будемо для просвіти, стільки душ скаже, отсе земля Русь, а вони Русини. Нехай же якою політикою буде тепер праця над просвітою народу. Тільки власною працею можливо вибороти наші права. А ті наші права, се чоловіка, воля. Отже я хочу, щоб всяка гегемонія над нашим народом скінчила ся, ніхто не опікував ся нами проти нашої Русь для Русинів!“

Головою „Просвіти“ був покійний до 1877 р.

Рік перед тим, в маю 1876 р., під час своєї сесії виступив польський посол Польський в австрійській промові проти уділюваня вогонь руського театру і для „Просвіти“, кидяючи ебом сим інституціям, що вона „схиляється“, а „Просвіта“ ще й суспільну негідність підбурюючи хлопів проти панів.

Виступ Полянського в свій був 26 а 27. мая були загальні збори „Просвіти“. Там проводив тодішній голова Володимир Федорович. Прийнявши зібраних, перейшов до події в соїні і зблизив всі закиди Полянського, сказав отсі смілі слова:

„Просвіта“ є товариством від нікого незалежним. Коли вона прийняла на себе труд писати шкільні книжки, то робить се тільки добра свого народу, а з грошей, котрі криються в обов'язок давати на видаванне шкільних книжок, дає точні рахунки. А що до видавництва шкільних книжочок, то „Просвіта“ стоїть під своєю лиць однією правдою. Що вільно писати лякам або Німцям, те писати не може бути боронено Русинам. Ані посол Полянський соїм не має права цензурувати популярні книжки. Однак, щоб увільнити „Просвіту“ від таких закидів неприхильних людей відступаю і дарую „Просвіті“ 12.000 рублів (т. є. 24.000 коп.), заінтабульованих на ім'я Клебанівка, і сподіваю ся, що товариство зможе при таких понижуючих обставинах прийме. „Просвіта“ є товариством людей незалежних, що мають задачу працювати для матеріального й морального піднесеня свого

Запросини до підписки акцій ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО Співки Акційної у Львові

в ціли підешки анц. капіталу через емісію нових акцій по 400 К номін. вартости.

З причини перепони в поштовім руху продовжуєть ся реченець до замовлень акцій нової емісії до кінця січня 1918.

У С Л І В Я П І Д П И С К И Х :

Зголошеня вряма Дирекція Земельного Банку Гіпотечного у Львові (вул. Підвала 7).

Емісійний курс вносить на акцію для дотеперішних акціонерів К 400, а для неакціонерів К 420 (в огляді на користа в придбаних вже резервованих фонді).

Дотеперішні акціонери мають першенство до оббору; в засаді на одну стару акцію одної нової.

Всі акціонери, що хотять користати в першенства і курсу, вказати при зголошеню вписати числа послідних акцій і есенуально на бажаня банку предложити старі акції (без купонів),

які їм звернесть ся по увиденю зголошеня.

Нові акції беруть участь в вискі банку, почавши від 1. січня 1918. на рівні зі старими акціями, протє належить на замовлені акції вилатити до каси банку до кінця січня 1918. курсову ціну враз з 5%, відсотками, обчисленими за час від 1. січня 1918. до дня вилата, аби мати право до дивиденда за р. 1918.

Після постанови статуту позовину акцій вилатєть ся на імена акціонерів (поіменні акції), а половину на оказателя (безіменні акції). В зголошеню може замовлюючий означити, вказко акції рад би мати на імя, чи на оказателя.

Змювляти можна довільну сільність акцій. Предія скількості переводить одначе Дирекція банку після своєї взаможности та помодати зголошуючому про предія, а по виготовленю акційних грамот вказать придлені акції за вворотом посвідки влат. На случай неспраділеня акцій аверне банк вказачені квоти з відсотками.

Рентовий податок від акцій оплачує банк без потрученя всім акціонерам.

Дрібну належитість за акційні грамоти, стежень і партю побере банк при дорученю акцій.

564 7-15

ОГОЛОШЕННЯ.

МИЛА туалетові, під гваранцією, ще перетовщені, доки вистарчать запас, поручас С. ФЕДЕР, Львів, Синтурська 7. 495 ж 19-7

ФАРБИ до фарбованя матерій в різні барвах з приносом умитя поручас І БОРИС, Перемишль. Купую наслідк, книж, маж. 508 1-10

Іван Хвещук покукує своєї жінки і брата Мартана в села Паласичи, повіт Золочів, савуочаних в р. 1916. Х обя вказ дещо про них вилати лясково подати до вказки на зарету: Іван Хвещук, Klergsraber Inspektion, Lemberg, Ostbahn 4. 601 1-2

Гімназистка — еди доба, покукує вимати из 3 жінок може вилати лясково математичних вискіх гімназії і стенографії. Ляскові зголошеня до Адміністрації „Діла“ від „Лебедя“. 599 1-3

Пашукую рутинованої соадної учительки до 3 літній з нормальних клас і виділової. Даю щде удержанє і добрай готарар підля умови зголошеня разом з уснявни слати: о. Михайло Шараневич в Поруччій п. Буше. 604 1-4

ПАННУ до КАСИ,

яка уміла би вести лядову касу, метку і маючу практику в кушевськім відділі, зразу прийме

ПОВІТОВА ТОРГОВЕЛЬНА „СПІЛНА“ В КАЛУШИ. 606 1-1

Філія Віденського Товариства Обезпечень „АЛІЯНЦІ“ у Львові, ул. Зіморанича ч. 5.

просить всіх П.Т. членів, катри і за перешкоди повинно не вказати своєї пренії, шоби их найкорше в своім інтересі агітавала ся усно або письменно до нашої філії в подачем нужеру своєї поліси, об'єднано бланші інформації. 608 2-3

Загальні Збори відбудуть ся для 24 о січня 1918 о годині 10 й полуднем в домі п. Разинського з слідуючим порядком денним:

1. Отгавенє Зборів.
2. Відчитанє протоколу з попередних Загальних Зборів.
3. Звіт з діяльности Філії Ради.
4. Звіт касовий.
5. Звіт комісії ревизійної.
6. Вибір нової Філії Ради.
7. Реферат торговельний.
8. Реферат господарський делегата головної Ради.
9. Внесенє і вилати

За Ряду філії т ва „Сільський Господар“ в Ходорозі.

о. Т. Прийма, голова. 609 1-1 С. Ференчак, секретар.

Петрусь своему Братчикові!

За вістку дякую. Кэло мене все гаразд і ніяких змін не сподіюсь. Новий Р.ж най Тебе обдарить щастєм і споданєм. Твої лядушевні бажаня. Здорови Марусю! Цілую Тя, Петрусь 2. 599 1-1

Секундар Загального шанталя Д-р А ШВАРЦ

ордирує в шкірних і ветеричних недугах від 12—1 для жінок і 3—5 для мужчин. Львів, вул. Крашевського II паєтер. XIII. 2-3

ПЕЧІ І КУХНІ КАФЛЕВІ

нові ставлять, старі направиля, скоро і дешво. МИХАИЛО ГАЛІБЕН

Майстер нафлірський, Львів, Городецька 10. 300 19-1

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Каси ощадности і позички, Строк. зар. з обм. поручкою у Львові,

відбудуть ся в суботу дня 29. січня 1918, о 5 годині по полудня, в лясковій школі ім. хор. Данила при вул. Жовтківській ч. 61, паєтер. Порядок денний.

1. Відчитаня протоколу з попередних Загальних Зборів Строківських.
2. Звіт з діяльности Строківських за рр. 1914, 1915 і 1916.
3. Звіт Контрольній Комісії.
4. Затвердження звіту, річних рахунків і білансу за рр. 1914, 1915 і 1916.
5. Внесенє Радою Надзірної на розділ чистого зрску.
6. Вибір сімох членів Радою Надзірної.
7. Затвердження вибору трьох членів Управл.
8. Внесенє членів

Річні звіты, рахунки і біланси за рр. 1914, 1915 і 1916 в вилоченні в лясковій Крашевського Союда Кредитового у Львові, Ринок ч. 10, в будні дни від 9—1 перед пол. по перегляду членів

Порядок денний Загальних Зборів вказачені на день 29 грудня 1917, в тім самім лясковій і в тім самім порядком денним не відбули ся через брак комплекту, протє Загальні Збори скликаєть ся на вказе на день 26 січня 1918, відбудуть ся по вказє § 47. статута без огляду на часло присутних членів. Львів, 12. січня 1918. 605 1-1 РАДА НАДЗІРНА.

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Каси „ДОБРОБИТ“ в Ярославі відбудуть ся для 1. лютого 1918 о годині 12 в полудня, в вказі банку Крмалету о годині 1, по полудня без огляду на часло членів.

Порядок денний:

1. Затвердження одного члена Управл ка.и „Добробит“ на основі § 44 статутів.

Рада Надзираюча: о. Володимир Дуб, о. Киричн Хотинський, секретар. 601 1-1

Охоронячі підшея поручас в великім вказі

перший красний заклад підшея зоділок охоронячями і підшеями ошадности. Адольф Гальдберг, Львів, вул. Синтурська XIV. 2

Ліцитації коний.

Коні здібні до робіт полевих і лісових до набутя в дорозі ліцитаційній. Купуючі (гандлярі коний і посередники є виключені мусять мати з собою легітимації, вказані через старостєа (команди районів).

Ліцитації відбудуть ся:

- 1) В шпиталях кінських:
 - Судова Вишня 16. січня
 - Ряшів, касарні кав. Глубока 18.
 - Ярослав (Anapakasene) 20.
 - Черляни коло Горядна Ягайл. 21.
 - Максимовичі коло Самбора 23.
 - 2) В кінських стаціях зужиткових:
 - Братківці коло Стрия 24 січня
 - Вільхівці коло Сянока 25.
 - Перемишль (Schwarz'sche Kas.) 25.
- К. u. k. Inspizierender d. Pferdeergänzung des Militärkommandos Przemyśl Fröhlich, Oberstleutnant 3-3 597

РУСЬКА ШАДНИЦЯ

в ПЕРЕМИШЛІ, вулиця Косцюшка ч. 3.

Приниманє і вилачує шадничі вкладєні щодєно в годних урядових. Вкладки опрощують ся з 3%, починаючи вже від слідуючого дня по дня аж до послідного дня перед днем відобраня

ВКЛАДНИ в „Руській Шадниці“ можна склєдати особисто в касі товариства, почтовими переказами, грошевими лясками, чеками поштової Шадниці, від Дирекції Шадниці на вказанє безплатно достарчати, і в філіях банку австро-угорського в рахунок „Руської Шадниці“.

Удїляє повичок: а) гіпотечних шадних шадних амортизаційними ратами на протє від 10—45 після вибору позичуючого; б) на льомбард ефектів, в) на ессонт векслів. Сарани повичок шадноможуєть ся можливо скоро.

Посередничать у виділуваню позичок в Гал. Воєній Заведеню кредитовій в Кракові.

Всїх інформацій і друкій удїляє касандир „Руської Шадниці“ вул. Косцюшка, Народній Ділі, нов. щодєно безкорисно в годних урядових від 9—1 год. вказі ведїть і українських слєт.

Після §. 14. устава „Руської Шадниці“, затвердженого через п. к. міністерство внутрішніх справ вказані в товаристві „Руська Шадниця“ в Перемишлі надають ся до лясковій пушіллярних, фєдєраційних і т. п. капіталів, має отже „Руська Шадниця“ пушіллярну обезпєку. III. 101-1